

„Prozori nade“, kao i nedavno izlagani „Prozori sreće“, dio su velikog i značajnog Depopeova ciklusa koji on slika cijeli svoj život. Slika on svoje „Prozore“ s nekim posebnim žarom i nadahnućem, jer je njihovo motivsko polazište i inspiracijsko izvorište vezano uz priču i uz konkretnu zbilju; uz zanose emocija i uz vizualnu percepciju slikarevih mladih dana. Ipak, premda je zbilja tu bila polazište, ona je tijekom slikanja bila podvrgnuta stalnim metamorfozama i sagledavana umjetnikovim unutarnjim okom, pretvarajući se tako postupno u neku drugu stvarnost. Stvarnost u kojoj se komunikacija vodi likovnim rječnikom. A taj rječnik je ovdje precizno odabran, izbalansiran i autorski interpretiran, izbrušen i pročišćen, s bojom kao dominirajućim elementom. Bojom koja je prosvijetljena, laka i izražajna, manje opisna, a više asocijativna, često simbolična i metaforična, međutim neobično snažna i izražajna, puna energije, spoznaje, nadahnuća - i nade.

Boja je u Depopea i ono viđeno i ono prisjećano. Ono mišljeno i ono transformirano. Nakon dugo godina slikanja sve se akumuliralo u jedan osobni, mentalni umjetnikov krajolik, koji živi u njemu samome, a prema kojemu on, slikajući, često širom „otvara prozore“. Kroz slike/prozore možemo zaviriti u umjetnikovu intimu; u dušu i krvotok. U jedan drukčiji svijet, u kojem postaju vidljive one inače nevidljive povezne niti koje se pružaju kroz neke druge prostore i neka druga vremena. Kroz daljine – ali i blizine. Kroz svijet paralelne stvarnosti, koji je tu međutim ipak izgrađen na slikarevim izravnim zabilješkama krajolika u kojem je odrastao i s kojim je srastao. U toj prirodi vladaju mediteranske boje, okusi i mirisi – i to je ono što je zauvijek ostalo koncentrat svih kasnijih Depopeovih vizualnih asocijacija, noseći u sebi tragove sjećanja i odjeke doživljenih iskustava. Noseći ih osobito u boji, prije svega plavoj, koja je u ovoga slikara prevladavajuća i primarna, a ima karakteristično svojstvo „optičkog interpretiranja uspomena“. Jer ta Depopeova sugestivna i zavodljiva plava - neba, mora i daljina, u koju je, opčinjen, s čežnjom i nadom, u mladosti gledao kroz prozor, kasnije je preplavila veliki dio njegova slikarstva, pa je njezine bezbrojne nijanse uvijek majstorski znao „uhvatiti“ kistom i smjestiti unutar „prozorskih okvira“ svojih platna. Znao je uhvatiti plavu nijansu svoga djetinjstva. Ili onu nijansu plave kojom se ogrće čednost prirode – ili nevinosti jutra nad morem. Tražio je i pronalazio onu plavu

nećijih dragih očiju; plavu zasićenoga smiraja dana; plavu mediteranskoga cvijeća i trava. Uz to i sve one apstraktne plave kojima oslikavamo radosti, strahove, tajne i nade u koje danomice uranjamo. Depopeove plave često su vibrantne i titrave, uvijek pune svjetla i prostora, a dovoljno senzibilni promatrači mogu se u tim obojenim, rasplintim i ozračenim plavim svjetovima „sudariti“ s osjećajem naizgled opipljiva vremena. Ali ne i s nekom konkretnom formom, jer je u ovome slikarstvu već sve dematerijalizirano. Ostale su tek asocijacije i vizije. Autor kroz kadar slike, kao kroz prozor, magično i iluzionistički prodiro u drugu dimenziju: jednom se čini u nutrinu, drugi put nekud van kadra, u nebeska prostranstva. U jednom i u drugom slučaju, međutim, područja su to u kojima uvijek sja sunce, u kojima blista svjetlo i u kojima caruje nada. Čvrste strukture su se razgradile, a ostala je samo atmosfera i energija – ova potonja naglašena i vidljiva u gestualnom potezu, koji sam, ili multipliciran, zna povremeno, poput zrake svjetla, ili naboja elekiciteta, projuriti površinom platna, stvarajući neku čudesnu vizualno-energetsku rešetku. A ona daje istodobno dojam i „mekoće i konstruktivne „čvrstoće“. Zato nije neobično što Depopeove slike doživljavamo dvojako: kao nježne i neuhvatljivo prozračne, ali i kao emotivno uzburkane i ekspresivne. S jedne strane kao „poetski nadograđene zbilje“, čije pravo značenje zna i prepoznaje samo oko i duh autora, a s druge strane kao likovne sinteze, u čijoj apstraktnoj, gotovo minimalističkoj sažetosti pronalazimo vizualno obilje.

Slikarstvo Mihovila Depopea izraslo je na poetskom intimizmu, ekspresionizmu i lirskoj apstrakciji, dopuštajući nam, kako prije, tako i danas, da u njegovu radu prepoznamo i iščitamo elemente i jednog i drugog i trećeg stila. Sintagma koja, uz sve to, ovoga umjetnika ponajbolje opisuje je „lirik boje“. Jer boja je ona koja se tu gledateljima doznačuje i „dodvorava“ (u cijelom ciklusu „Prozori“, a posebno u najnovijim radovima) svom svojom vizualnom snagom i svom puninom svoje ljepote. Doznačuje se kao realnost po sebi, kao samosvojna misao i kao energija. Kao materijalizirana osjećajnost, kao struktura kao faktura i kao čisti ritam. Ali iznad svega kao jedna posebna unutarnja optika viđenja zbilje, koja nam je začudno bliska.

Višnja Slavica Gabout

MIHOVIL DEPOPE rođen je 1926. godine u Škrpčićima na otoku Krku. Diplomirao je na Pedagoškoj akademiji u Rijeci 1971. godine, na studijskoj grupi Likovne umjetnosti, nakon čega 1972/1973. godine započinje raditi kao likovni pedagog. Samostalno izlaže od 1960. godine, na više od dvadeset pet samostalnih i na brojnim istaknutim žiriranim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je više nagrada i priznanja. Član je HDLU Rijeke i Zagreba. Živi i radi u gradu Krku kao samostalni umjetnik.

adresa: Bodulska 7, 51500 Krk
tel: 051 220 244; 098 920 47 45
e-mail: mihovil.depope@ri.t-com.hr

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1960. Rijeka, Sindikalni dom
1962. Rijeka, Izložbeni salon Doma JNA
1978. Krk, Stara gradska vijećnica
1979. Kastav, Galerija Vincent
1980. Rijeka, Galerija Juraj Klović HDLU-a RI
1981. Rijeka, Izložbeni prostor knjižare Mladost
1984. Rijeka, Galerija Jadroagent
1985. Zagreb, Studio galerije Karas
1988. Krk, Ljetne priredbe otoka Krka – Gradska čitaonica
1989. Malinska, 80. obljetnica turizma u Malinskoj
1989. Omišalj, Galerija Lapidarij
1990. Punat, Galerija Toš
1991. Tamsweg (Austrija), Dvorac Mautedorf
1992. Klagenfurt (Austrija), Stadthaus Kleine
1992. Wolsberg (Austrija), Galerie der Hypobank
1993. Tamsweg (Austrija), Osiguravajuće društvo Merkur
1995. Krk, Galerija Decumanus
1998. Malinska, Galerijski prostor Velike vijećnice
1999. Krk, Galerija Decumanus
2000. Lovran, Galerija Laurus
2001. Bakar, Galerija Morčić
2004. Krk, Galerija Decumanus
2005. Veli Lošinj, Muzejsko-galerijski prostor Kula
2006. Njivice, Galerija Njivice
2009. Krk, Galerija Decumanus
2010. Rijeka, Galerija Juraj Klović HDLU-a RI

SKUPNE IZLOŽBE (IZBOR)

1960. Rijeka, Galerija likovnih umjetnosti Rijeka – „Rijeka u očima slikara“
1963. Zagreb, Galerija Karas, Izložba ULUH-a Rijeka

1964. Firenza (Italija), Galeria écentro di kultura – „Quinci artisti Croati“
1965. Beograd, Umetnička galerija, Izložba ULUH-a Rijeka
1968. Firenza (Italija), 2.Rassegna internazionale d'arte contemporanea
1969. Firenza (Italija), 3.Rassegna internazionale d'arte contemporanea
1970. Split, Salon Galić, Izložba ULUH-a
1976. Faenza (Italija), Galeria d'arte del Palazzo municipale, Izložba HDLU-a Rijeka
1979. Karlovac, Galerija Karas, Biennale akvarela/Vinkovci, Biennale akvarela
1985. Gdynia (Poljska)-„Listovi“, Izložba HDLU-a Rijeka
1998. Karlovac, Slavonski Brod, 1.hrvatski triennale akvarela
2001., 2004. i 2007. Slavonski Brod, Karlovac, Zagreb: 2., 3. i 4. hrvatski triennale akvarela
2008. Rijeka, Galerija Juraj Klović/Grižane: „Tragom Klovića :suvremena minijatura i slikarstvom malog formata“
2009. Rijeka, Galerija Kortil – Likovni kritičar bira: „Svjetlost u likovnom djelu“

NAGRADE I PRIZNANJA

1960. Otkupna nagrada Odjela za prosvjetu i kulturu kotara Rijeka
1962. Otkupna nagrada Općine Rijeka
1986. Diploma na izložbi 2. Rassegna internazionale d'arte contemporanea, Firenza (Italija)
1986. Diploma „Kamelija“ na EX TEMPORE, Opatija
1999. Otkupna nagrada na izložbi „Slikari grada Krka“, Krk

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809

Za izdavača: Damir Šegota
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Predgovor: Višnja Slavica Gabout
Oblikovanje kataloga: Branko Lenić
Likovni postav: Višnja Slavica Gabout, Mihovil Depope
Tisak kataloga: Zambelli, Rijeka
Br. kataloga: 2/10
Naklada: 300 komada

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske

MIHOVIL DEPOPE

„Prozori nade“
slike, akril na platnu